

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721205041
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721205041.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Ivce Hanuskovej, v spore žalobcu Spoločenstva vlastníkov bytov Ľ. Fullu 1968/15, so sídlom Ľ. Fullu 1968/15, 960 01 Zvolen, IČO: 37 830 210, právne zastúpeného JUDr. Alenou Cvopovou, advokátkou, so sídlom A. Nográdyho 716/37, 960 01 Zvolen, proti žalovanému N. K., narodenému XX. XX. XXXX, bytom Ľ. F. XXXX/XX, XXX XX U., zastúpenému JUDr. Michalom Vlkolinským, Námestie SNP 17/29, Zvolen, o návrhu žalobcu na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 19C/56/2021-21 z 30. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 (I. výrok). Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (II. výrok).

2. Prvoinštančný súd uviedol, že na základe návrhu žalovaného a jeho manželky nariadil uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 neodkladné opatrenie, ktorým žalobcovi Spoločenstvu vlastníkov bytov Ľ. Fullu 1968/15 uložil povinnosť zdržať sa dražby bytu č. X na XX. poschodí vo vchode č. XX bytového domu zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. K. (vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku) vo vlastníctve spoločnosti SEKIER, s.r.o. a zároveň uložil žalovanému a jeho manželke povinnosť podať žalobu vo veci samej do 30 dní od doručenia uznesenia. Dňa 17. 07. 2018 bola prvoinštančnému súdu doručená žaloba, ktorou sa žalovaný s manželkou domáhali voči žalovanému SEKIER, s.r.o. nahradenia vyhlásenia vôle na uzavretí zmluvy o prevode vlastníctva predmetného bytu. Okresný súd uznesením č. k. 12C/19/2018-142 zo dňa 14. 10. 2019 zastavil konanie o žalobe podanej manželkou žalovaného a následne na základe späťvzatia žaloby žalovaným zastavil konanie v celom rozsahu uznesením č. k. 12C/19/2018-208 zo dňa 11. 09. 2020. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 11. 2020. Žalobca dňa 13. 12. 2021 doručil návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 dôvodiac, že povinnosť podať žalobu vo veci samej nebola splnená do 30 dní od doručenia uznesenia, pričom žalovaný si doteraz túto povinnosť nesplnil a od nariadenia neodkladného opatrenia uplynuli viac ako tri roky.

3. Prvoinštančný súd potom skonštatoval, že neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 malo dočasný charakter a preto aj bola žalovanému a jeho manželke uložená povinnosť podať v stanovenej lehote žalobu vo veci samej, t. j. žalobu za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp.

súvisiacich s dražbou bytu. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo právnomu zástupcovi žalovaného a jeho manželky doručené dňa 17. 06. 2018. Konanie vo veci sp. zn. 12C/19/2018 bolo dňa 03. 11. 2020 právoplatne zastavené. Po márnom uplynutí súdom stanovenej lehoty 30 dní na podanie žaloby je nutné postupovať podľa § 336 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a neodkladné opatrenie zrušiť. Prvoinštančný súd uzavrel, že nakoľko konanie sp. zn. 12C/19/2018 bolo právoplatne zastavené a žalovaný nepodal inú žalobu na usporiadanie vzájomných sporných práv a povinností, bolo potrebné nariadené neodkladné opatrenie zrušiť podľa § 336 ods. 3 CSP v spojení s § 335 ods. 1 CSP.

4. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu.

5. V zákonnej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalovaný, ktorý žiadal uznesenie zmeniť, návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnuť a žalobcovi náhradu trov konania priznať.

6. Žalovaný v odvolaní poukázal na dôvody, pre ktoré spolu so svojou nebohrou manželkou ako nájomcovia predmetného bytu podávali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca v tom čase v súčinnosti so súdnym exekútorom realizoval kroky smerujúce k dražbe bytu z dôvodu, že prenajímateľ a vlastník bytu SEKIER, s.r.o. dlhodobo účelovo neuhrádzal platby za byt (hoci on ako nájomca ich riadne a včas platil) s tým, že byt, ktorý ešte nebol prevedený do vlastníctva jeho doterajšiemu nájomcovi nebolo možné dražiť. Teda konanie žalobcu v roku 2018 smerovalo k tomu, aby predmetný byt vydražila tretia osoba a aby ho nezískal on ako nájomca. Ak súčasne účelom konania žalobcu malo byť uspokojenie jeho pohľadávky voči spoločnosti SEKIER, s.r.o., pohľadávka žalobcu už bola medzičasom uspokojená v dôsledku vydraženia iného bytu patriaceho spoločnosti SEKIER, s.r.o.

7. Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalovaný namietal, že jednak o zrušení neodkladného opatrenia mohol súd rozhodnúť aj bez návrhu a jednak tak urobil v čase, kedy pohľadávka žalobcu bola uspokojená v plnej výške. Preto mal byť aplikovaný § 257 CSP berúc tiež do úvahy, že je rukojemníkom vlastníka bytu SEKIER, s.r.o., voči ktorému si povinnosti z nájomnej zmluvy plní, ale tento účelovo niekoľko rokov neuhrádza platby žalobcovi ako spoločenstvu vlastníkov bytov. Je tak vystavený situácii, v ktorej sa musí voči tomu brániť a to ho vzhľadom na vysoký vek a nízky dôchodok neúmerne zaťažuje.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol uznesenie potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

9. Podľa žalobcu je napadnuté uznesenie správne a zákonné a z odvolania nevyplýva, v čom ho žalovaný považuje za nesprávne. Odvolanie je preto účelové. Neodkladné opatrenie bolo opodstatnené zrušené kvôli nepodaniu žaloby vo veci samej. Žiadosť o odkúpenie bytu žalovaným označil žalobca za sfaľovanú a neplatnú. Žalovaný byt nikdy neodkúpi vzhľadom na svoje sociálne pomery a kvôli nedostatku financií preto ani nepodal žalobu vo veci samej. Súčasná situácia je neúnosná, pretože na byte je dlh cca 14.000,- Eur z dôvodu, že vlastník bytu neplatí úhrady od roku 2012. Nie je ani pravdou, že jeho pohľadávka bola uspokojená, pretože síce k dražbe iného bytu došlo, ale súd rozvrh výťažku dražby neschválil.

10. V následných vyjadreniach sporové strany iba zopakovali už uvedené skutočnosti, resp. uviedli skutočnosti, ktoré nemali žiaden právny význam pre rozhodnutie o odvolaní žalovaného.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

12. Aj odvolací súd mal z pripojených spisov preukázané, že na podklade návrhu žalovaného a jeho manželky I. K. okresný súd uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zdržať sa dražby predmetného bytu. Súčasne žalovanému a jeho manželke uložil povinnosť podať do 30 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej „za účelom usporiadania vzájomných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s dražbou nehnuteľností - bytu č. X ...“ a v rámci toho ich poučil, že „stranami sporu vo veci samej budú tie

subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitimácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva“. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalovaného a jeho manželky doručené dňa 17. 06. 2018.

13. V posledný deň 30-dňovej lehoty plynúcej odo dňa 17. 06. 2018, t. j. dňa 17. 07. 2018 žalovaný s manželkou podali na okresný súd žalobu proti žalovanému SEKIER, s.r.o. o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretí zmluvy o prevode vlastníctva predmetného bytu. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 12C/19/2018 a bolo právoplatne zastavené dňa 03. 11. 2020 - najskôr uznesením zo dňa 14. 10. 2019 súd zastavil konanie o žalobe podanej manželkou žalovaného kvôli jej úmrtiu počas konania dňa 21. 07. 2019 a následne uznesením zo dňa 11. 09. 2020 súd konanie zastavil v celom rozsahu na základe späťvzatia žaloby žalovaným.

14. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný s manželkou síce podali žalobu vo veci samej o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretí zmluvy o prevode vlastníctva bytu, konanie (sp. zn. 12C/19/2018) však bolo zastavené uznesením zo dňa 11. 09. 2020. Nebol teda správnym poukaz okresného súdu na ust. § 336 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. V tomto prípade totiž v nadväznosti na uznesenie okresného súdu č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 o nariadení neodkladného opatrenia bola v stanovenej lehote žaloba vo veci samej podaná, išlo o konanie sp. zn. 12C/19/2018 a nie je rozhodujúce, že žaloba nesmerovala voči Spoločenstvu vlastníkov bytov L. Fullu 1968/15 (t. j. žalovanému v konaní sp. zn. 16C/39/2018, resp. žalobcovi v tomto konaní), ale voči spoločnosti SEKIER, s.r.o., keďže označenie žalovanej strany nadväzovalo na poučenie okresného súdu v uznesení č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 o tom, že stranami sporu majú byť subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitimácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva.

15. Z týchto dôvodov mal prvoinštančný súd pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia postupovať iba podľa § 335 ods. 1 CSP v spojení s § 336 ods. 1 prvej vety a § 336 ods. 4 CSP, ktoré upravujú spôsob, akým má súd naložiť s neodkladným opatrením nariadeným pred začatím konania vo veci samej, ak následne podaná žaloba vo veci samej bola odmietnutá, zamietnutá, resp. konanie vo veci samej bolo zastavené. Kým totiž tieto ustanovenia upravujú osud neodkladného opatrenia po tom, ako žaloba vo veci samej podaná bola, ust. § 336 ods. 3 CSP upravuje odlišnú situáciu, že žaloba vo veci samej v stanovenej lehote podaná nebola. A o takýto prípad tu nešlo.

16. Podľa § 336 ods. 1 prvej vety CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej.

17. Podľa § 336 ods. 4 CSP, ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

18. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak súd nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej, súčasne uložil žalobcovi povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 prvá veta CSP) a žalobca v určenej lehote žalobu vo veci samej podal, v prípade ak následne bolo konanie vo veci samej zastavené (§ 336 ods. 4 CSP) treba primerane aplikovať ust. § 335 CSP a nariadené neodkladné opatrenie zrušiť podľa § 335 ods. 1 CSP rozhodnutím, ktorým sa konanie vo veci samej zastavuje.

20. To znamená, že okresný súd už uznesením č. k. 12C/19/2018-208 zo dňa 11. 09. 2020, ktorým konanie vo veci samej zastavil mal súčasne podľa § 335 ods. 1 CSP v spojení s § 336 ods. 1 prvej vety a § 336 ods. 4 CSP zrušiť neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018. Okresný súd tak síce neurobil (zrejme preto, lebo mu zo spisu nebolo známe, že konanie sp. zn. 12C/19/2018 je konaním o žalobe vo veci samej, ktorá nadväzuje na prv vydané uznesenie č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018 o neodkladnom opatrení), nič to však nemení na naplnení zákonných podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré vzhľadom na zastavenie konania vo veci samej stratilo dôvod svojej ďalšej existencie. Inými slovami, ak konanie vo veci samej bolo zastavené, niet dôvodu, aby naň viazané neodkladné opatrenie naďalej trvalo.

21. Ak preto prvoinštančný súd na podklade návrhu žalobcu pristúpil k zrušeniu neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 16C/39/2018-26 zo dňa 11. 06. 2018, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Ako už bolo uvedené, vzhľadom na zastavenie konania vo veci samej neexistuje dôvod ďalšieho trvania neodkladného opatrenia.

22. Pokiaľ žalovaný v odvolaní popísal dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tieto z hľadiska aplikácie vyššie citovaných ustanovení nemali žiaden právny význam vo vzťahu k potrebe jeho zrušenia. Vzhľadom na zastavenie konania vo veci samej teda nemalo žiadnu právnu relevanciu prečo žalovaný podával v danom čase návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, rovnako ako to, či pohľadávka žalobcu voči spoločnosti SEKIER, s.r.o. bola uspokojená, resp. kedy a akým spôsobom. Čiže ani prípadné preukázanie žalovaným v odvolaní uvádzaných skutočností by nemohlo ovplyvniť záver, že konanie vo veci samej bolo zastavené a preto bolo potrebné naň viazané neodkladné opatrenie zrušiť.

23. Odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne aj vo výroku o trovách konania, kde prvoinštančný súd správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu. Odvolací súd sa nestotožnil s tým, že by žalovaným uvádzané skutočnosti mali v zmysle § 257 CSP vylúčiť priznanie nároku na náhradu trov prvoinštančného konania žalobcovi. Je pravdou, že súd mohol (a podľa vyššie citovanej právnej úpravy aj mal) zrušiť neodkladné opatrenie aj bez návrhu, avšak išlo o špecifickú situáciu, kedy žalovaný s manželkou v žalobe vo veci samej v konaní sp. zn. 12C/19/2018 proti spoločnosti SEKIER, s.r.o. neuviedli, že táto nadväzuje na skôr vydané neodkladné opatrenie v konaní sp. zn. 16C/39/2018 proti žalobcovi Spoločenstvu vlastníkov bytov L. Fullu 1968/15. K zrušeniu neodkladného opatrenia zároveň so zastavením konania vo veci samej teda nedošlo a teda žalobca nemal ako inak dosiahnuť zrušenie neodkladného opatrenia než podaním návrhu na jeho zrušenie. Odvolací súd preto nepovažoval za spravodlivé nepriznať žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a aplikujúc § 257 CSP dospel k záveru, že v odvolacom konaní nie je dôvodným priznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a zodpovednosti za zavinenie, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. To znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, hoc by ich inak mala znášať. Ide o právnu úpravu, ktorá umožňuje súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Je to výraz skutočností, že zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol všetky situácie, ktoré sa v praxi môžu vyskytnúť a preto poskytuje súdu priestor na to, aby urobil za dosť spravodlivosti aj v prípadoch, že zákonné znenie riešenia otázky trov konania smeruje k inému výsledku. Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú inak naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré inak procesne úspešnej strane sporu náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pod dôvody hodné osobitného zreteľa sa spravidla zahŕňa neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha okolností sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, či zložitnosť prípadu v súvislosti s výkladom medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu, resp. nízký príjem.

25. Ako už bolo uvedené, žalobca síce bol v odvolacom konaní úspešný, ale odvolací súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že konanie sa týkalo bytu, ktorý žalovaný potrebuje na uspokojovanie svojich bytových potrieb, obýva ho ako nájomca, je vdovec, dôchodca a má vysoký vek. Z konania nevyplývalo, že platby za byt neuhrádza, na druhej strane žalobca potvrdil, že na byte je zo strany jeho vlastníka nedoplatok v značnej výške. Za tento žalovaný nezodpovedá. Žalobca vo vyjadrení potvrdil aj to, že sociálna a finančná situácia žalovaného nie je dobrá. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznal.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).